

færdig og benytter de fornødne Sikkerhedsmidler, og begge Dele kunne efter min Anskuelse bedst iagttages ved en sammensat Form af Formue- og Indkomstskat, saa er jeg tilbøielig til at troe, at en saadan Skat vil vække langt mindre Misforstaaelse og være mere retfærdig og mere hensigtsmæssig, saa at jeg antager, at man vil foretrække den fremfor en Udvidelse af Bygningsafgiften. Men det er, som sagt, nu umuligt at dømme derom, da man ikke har nogen Anelse om den Skæbne, den anden Lov vil faae. Det er en Selvfølge, at jeg uden nogensomhelst Betænkelighed stemmer for dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling, men jeg skal fuldstændigt forbeholde mig, idet jeg haaber, at det vil være en rum Tid, inden dette Lovforslag atter kommer til Behandling her, hvorledes jeg da vil stille mig til det.

L. C. Larsen: Naar jeg i en tidligere Tid oftere her har hørt anbrage paa en forandret Lovgivning angaaende Bygningsafgiften, saa har jeg tænkt mig, at man ved denne Leilighed vilde gaae ind paa at hæve flere af de Mlemper, som ere forbundne med den nuværende Bygningsafgift. Dertil henregner jeg f. Ex. den overordentlig vigtige Ting, at der ved Fastsettelsen af denne Afgift ikke er taget det allermindste Hensyn til Beliggenheden af den Grund, hvorpaa Bygningen er opført; i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne beskattes de fjernefliggende og de allerfordeelagtigst beliggende Eiendomme lige høit, og dette har givet Anledning til mange Klager her i Kjøbenhavn, Klager, der væsentligst have rettet sig mod den communale Beskatning, men ikke have kunnet hæves, da de ogsaa væsentligt rammede Statens Beskatning. Det er dernæst forekommet mig at være urimeligt, at der ved Bygningsafgiftens Bestemmelse slet ikke tages noget Hensyn til Høiden af de Localer, der beskattes, saa at Localer, hvor der er lavt, og Localer, hvor der er høit til Loftet, beskattes lige høit. Følgen deraf er, at de kostbareste Localer svare forholdsviis mindre Skat end de ringere Localer. Jeg indrømmer imidlertid, at det vilde være en meget gennemgribende Forandring af denne Afgift, naar man vilde røre ved saadanne Forhold, men jeg troer dog, at naar man over-

hovedet vil røre ved Bygningsafgiften, maa man gaae ind derpaa og see, om der ikke er andre Maader, hvorpaa man kan udjævne den Ubillighed, som maastee vil flyde af, at Skatten for En bliver sat høiere op og for en Anden længere ned. Jeg kan tænke mig, at dette kunde skee ved en Foranstaltning, der lignede, hvad der skete, da Hartkornsskatten indførtes, eller ved en Udjævning i Aarenes Løb, saa at de nye Regler rammede nye Bygninger; men til noget Saadant seer man ikke noget Spor i dette Lovforslag. — Hvad jeg her har berørt om de Mlemper, der vilde være forbundne med en virkelig Omordning af Bygningsafgiften, staaer noget i Forbindelse med det Spørgsmaal, der blev berørt af den foregaaende Taler, hvorvidt denne Skat rammer Eieren eller Leieren. Nu veed jeg vel, at der staaer i Loven, at Skatten skal ramme Leieren, og jeg kan godt gaae ind paa den theoretiske Betragtning, der nylig blev gjort gjældende, om at Afgiften bliver at bære af Leieren, idet enhver Skat bæres af Forbrugeren, men dette staaer dog alligevel i Modstrid med den Maade, hvorpaa Forholdet har ordnet sig i Kjøbenhavn. Jeg har havt med saa mangfoldige Eiendomshandler at gjøre, at jeg veed, at alle Afgifter, der svares af en Eiendom, opføres som Byrder paa denne, og at den fulde Leie føres til Indtægt, og der er neppe nogen Eier, der veed, at han har Ret til at kræve en Deel af Bygningskatten godtgjort af Leieren. I Virkeligheden er det heller ikke Eieren, der udreder Skatten; ved udtrykkelige Clausuler i Leiecontracten og ved Skik og Brug er det blevet saaledes, at Leieren ikke har at gjøre med denne Skat. Følgen af, at man rører ved den, vil derfor være, at man lægger en Byrde paa Eiendommen, som svarer til en Capital, og at derved Eiendommens Værdi forringes. Man maa derfor være overordentlig varsom med at gjøre den Art Forandringer. Navnlig for Kjøbenhavns Vedkommende maa jeg tilstaae, at jeg ikke seer, at de Forandringer i Bygningskatten, der her ere foreslaaede, vilde medføre, at Staten faaer enten en større eller mindre Indtægt — maastee vil det blive omtrent den samme —, men hvis saa er, at Staten med Hensyn til sin Indtægt bliver